rana jäele, näeb pöidlaga
põesas, mis mõlemist otsast
wahtu wälja ajas. Peig-
mees wõttis tuu pihsu ja
pigistas purustas. Korraga
leidis ta ees hall wanamees
keppi käes, panuwat wahe
kesi hobusele rana alla
ja läksiwad jälle edasi.
Peigmees pöördus wana-
mehe poo pulma. Tuu
pulmad lõsemmi olnuwa
pöördus wanamees neid
pea tema Roola waatamis
had ei taktnud Pühe
mitte minna, Kuid wa-
hanees ei jädanud järe
le, wiimaks läksid ühe-
dasi.

Sai üke ilusa mäe peal
linne.—

Wanamees kõnutas selm
korda kepiga, ilus uus awas
end mäe seest, nad astu-
siwad sisse.

Nad tuliwad üke
wäikese tuppa. Wäike oi-
gike istus laua ääres
ja mängis Kannelt.
Oliwad linnukese aega
pal olnud, ütles wana-
mees: Tähame edasi!
Tuliwad nõbedasse tup-
pa. Nõbedane poisikene
istus laua ääres ja
mängis Kannelt. Oli-
wad natukese aega
pal, jälle läksiwad
edasi.

Nüüd tuliwad wenelise
tuppa. Wenelpoisikene